

arrest

GERECHTSHOF AMSTERDAM

afdeling civiel recht en belastingrecht, team II

zaaknummer :200.140.465101 KG

zaaknummer rechtbank Amsterdam : C/13/5545011KG ZA 13-1428

arrest van de meervoudige burgerlijke kamer van 22 juli 2014

inzake

X

wonend te Amsterdam. appellant, advocaat: mr. M.A.R. Schuckink Kool te 's-Gravenhage,

tegen:

de stichting WONINGSTICHTING ROCHDALE,
gevestigd te Amsterdam,
geïntimeerde,
advocaat: mr. W. Vos te Amsterdam.

1. Het geding in hoger beroep

Partijen worden hierna X en Rochdale genoemd.

X is bij dagvaarding van 7 januari 2014 in hoger beroep gekomen van een vonnis van de voorzieningenrechter in de [rechtbank Amsterdam van 11 december 2013](#), in kort geding gewezen tussen X als eiser en Rochdale als gedaagde.

De appeldagvaarding bevat de grieven.

Partijen hebben daarna de volgende stukken ingediend:

- conclusie van eis overeenkomstig de appeldagvaarding;
- memorie van antwoord, met producties.

Partijen hebben de zaak ter zitting van 26 mei 2014 door hun bovengenoemde advocaten doen bepleiten, ieder aan de hand van pleitnotities die zijn overgelegd. Rochdale heeft daarbij nog producties in het geding gebracht. Ten slotte is arrest gevraagd.

X heeft geconcludeerd dat het hof het bestreden vonnis zal vernietigen en - uitvoerbaar bij voorraad - alsnog het in eerste aanleg door hem gevorderde zal toewijzen, met beslissing over de proceskosten. De (voorwaardelijke) vermeerdering van eis bij appeldagvaarding is door X ter zitting ingetrokken.

Rochdale heeft geconcludeerd tot bekrachtiging van het bestreden vonnis, met beslissing over de proceskosten.

2. Feiten

De voorzieningenrechter heeft in het bestreden vonnis onder 2.1 tot en met 2.4 de feiten opgesomd die hij bij de beoordeling van de zaak tot uitgangspunt heeft genomen. Deze feiten zijn niet in geschil en dienen derhalve ook het hof als uitgangspunt.

3. Beoordeling

3.1. X en Rochdale hebben een huurovereenkomst gesloten betreffende een woning aan de te Amsterdam (hierna: de woning). Rochdale heeft de woning op 1 maart 2012 verkocht aan Stichting Stadgenoot (hierna: Stadgenoot).

Bij vonnis van de kantonrechter in de rechtbank Amsterdam van 22 januari 2013 is X veroordeeld aan Rochdale te voldoen de achterstand van één maand huur, alsmede de proceskosten. Krachtens dat vonnis heeft Rochdale op 8 april 2013 executoriaal beslag laten leggen onder de Belastingdienst/Toeslagen op de aan X toekomende huurtoeslag.

3.2. In dit geding vordert X - samengevat - Rochdale te gebieden tot terugbetaling van al hetgeen door het op de huurtoeslag van X gelegde beslag is getroffen alsmede Rochdale te verbieden over te gaan tot voortzetting van het beslag op de huurtoeslag van X met veroordeling van Rochdale in de kosten van deze procedure. De voorzieningenrechter heeft de gevraagde voorzieningen geweigerd en X veroordeeld in de kosten. Tegen deze beslissing en de daaraan ten grondslag gelegde motivering komt X met zijn grieven op.

3.3. Het geschil is toegespitst op de vraag of artikel 45, lid 1. van de Algemene Wet Inkomensafhankelijke Regelingen (hierna: Awir) in de weg staat aan het door

Rochdale gelegde beslag op de huurtoeslag van X. Dit artikel luidt, voor zover hiervan belang, als volgt:

"Een tegemoetkoming is niet vatbaar voor (...) beslag (...), tenzij het betreft beslag wegens: a. een vordering tot nakoming van een betalingsverplichting wegens een geleverde prestatie waarbij de betalingsverplichting ter zake van die prestatie oorzaak is voor de tegemoetkoming; (...)

In de Memorie van Toelichting bij art. 44 (thans 45) Awir (Tweede Kamer, vergaderjaar 2004-2005, 29 764, nr. 3) is onder meer het volgende opgenomen:

"Ter bescherming van de belanghebbende en om te waarborgen dat de toegekende tegemoetkoming daadwerkelijk wordt aangewend voor het doel waarvoor deze is bestemd, is in dit artikel geregeld dat de in civielrechtelijke zin gebruikelijke rechtshandelingen met betrekking tot vermogensbestanddelen niet het daarmee beoogde rechtsgevolg hebben als het gaat om de tegemoetkoming. (...)

In een tweetal gevallen geldt hierop een uitzondering. Met de in onderdeel a genoemde prestatie van een schuldeiser wordt bedoeld op, bijvoorbeeld, het beschikbaar stellen van een woning door een verhuurder (...). Als de belanghebbende niet aan zijn betalingsverplichtingen jegens die schuldeisers voldoet, is het billijk dat door hen verhaal kan worden gezocht op de tegemoetkoming. De tegemoetkoming is immers bedoeld de belanghebbende beter in staat te stellen aan zijn betalingsverplichtingen te kunnen voldoen juist als het gaat om die prestaties.
(...)"

3.4. Vast staat dat de huurtoeslag van X een tegemoetkoming is in de zin van art. 45 Awir en derhalve door de daarin neergelegde regeling wordt bestreken. Volgens X staat die regeling in de weg aan het door Rochdale gelegde beslag aangezien de huurovereenkomst met Rochdale op 1 maart 2012 is geëindigd en Rochdale derhalve niet langer de verhuurder van X is.

3.5. De voorzieningenrechter heeft dit standpunt van X niet gevolgd. Daarbij heeft hij overwogen dat de huurovereenkomst door de verkoop van de woning aan Stadgenoot, gelet op het bepaalde in art. 7:226 lid 1 BW, niet is geëindigd en dat X derhalve nog steeds op grond van dezelfde huurovereenkomst in dezelfde woning woont. In de tekst van art. 45 lid 1 aanhef en onder a Awir noch in de wetsgeschiedenis zijn naar het oordeel van de voorzieningenrechter aanknopingspunten te vinden dat het Rochdale in dit geval niet is toegestaan beslag te leggen op de huurtoeslag.

3.6. De tegen dit oordeel gerichte grieven slagen. Het beslagverbod van art. 45 Awir dient blijkens de wetsgeschiedenis ter bescherming van de belanghebbende en ter

waarborging van een gebruik van de toeslag overeenkomstig het doel waarvoor deze is bestemd. Hiervan uitgaande dient de in dat artikel opgenomen, hierboven geciteerde uitzondering op het beslagverbod strikt te worden uitgelegd. De betalingsverplichting van X jegens Rochdale wegens huurachterstand waarvoor door Rochdale op 8 april 2013 beslag is gelegd op de huidige huurtoeslag, is vóór de rechtsopvolging door Stadgenoot als verhuurder ontstaan en kan derhalve naar het oordeel van het hof niet worden aangemerkt als oorzaak voor die huurtoeslag, zodat de uitzondering op het beslagverbod in dit geval niet geldt. Hieraan doet niet af dat, zoals Rochdale tegenwerpt, executoriaal beslag naar zijn aard altijd wordt gelegd ter verkrijging van betaling van "oude" vorderingen. Het gaat hier immers niet alleen om een "oude" vordering maar ook om een voormalige verhuurder. Het hof acht niet billijk dat Rochdale langs de weg van executoriaal beslag de huurtoeslag zou innen, met als gevolg dat de toeslag niet ten goede kan komen aan voldoening van de betalingsverplichtingen van X aan de huidige verhuurder, die de betreffende prestatie levert.

Anders dan in de overwegingen van de voorzieningenrechter ligt besloten, doet voorts hieraan niet af dat in art. 7:226 lid 1 BW is bepaald - kort gezegd - dat koop geen huur breekt en dat overdracht van een verhuurde zaak de rechten en verplichtingen van de verhuurder uit de huurovereenkomst, die daarna opeisbaar worden, doet overgaan op de verkrijger. Die bepaling brengt immers geen verandering in het feit dat door de verkoop van de woning aan Stadgenoot de huurovereenkomst met Rochdale is geëindigd.

3.7. De slotsom is derhalve dat de grieven, die verder geen afzonderlijke behandeling behoeven, slagen. Het vonnis waarvan beroep zal worden vernietigd en het hof doet opnieuw recht. De vordering van X is toewijsbaar als hierna te melden. Het mede gevorderde verbod van voortzetting van het beslag op de huurtoeslag wordt bij gebrek aan belang afgewezen, nu ten processe vaststaat dat het beslag per 6 december 2013 is opgeheven. Rochdale zal als in het ongelijk gestelde partij worden verwezen in de kosten van het geding in beide instanties.

4. Beslissing

Het hof:

vernietigt het vonnis waarvan beroep,

en opnieuw rechtdoende:

veroordeelt Rochdale tot terugbetaling aan X van al hetgeen in de periode vanaf 8 april 2013 door het op de huurtoeslag van X gelegde beslag is getroffen;

veroordeelt Rochdale in de kosten van het geding in beide instanties, in eerste aanleg aan de zijde van X begroot op € 153,71 aan verschotten en € 816,- voor

salaris en in hoger beroep tot op heden op € 387,52 aan verschotten en € 2.682,- voor salaris;

verklaart deze veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad;

wijst af het meer of anders gevorderde.

Dit arrest is gewezen op 26 mei 2014 door mrs. N. van Lingen. J.C. Toorman en E.M. Polak en door de rolraadsheer in het openbaar uitgesproken op 22 juli 2014.